

The Days of Preparation for Sinai

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר
סִינַי:

On the third new moon after the Israelites had gone forth from the land of Egypt, on that very day, they entered the wilderness of Sinai.

When was it?

Shabbat 86b 87a

The Sages taught: On the sixth day of the month of Sivan, the Ten Commandments were given to the Jewish people. Rabbi Yosei says: On the seventh day of the month. Rava said: Everyone agrees that the Jews came to the Sinai desert on the New Moon, as it is written here: “In the third month after the children of Israel were gone forth out of the land of Egypt, **the same day came they into the wilderness of Sinai**” (Exodus 19:1), without elaborating what day it was. **And it is written there: “This month shall be to you the beginning of months;** it shall be the first month of the year to you” (Exodus 12:2). **Just as there,** the term “this” is referring to the **New Moon, so too, here** the term is referring to the **New Moon. And similarly, everyone agrees that the Torah was given to the Jewish people on Shabbat, as it is written here** in the Ten Commandments: **“Remember the Shabbat day to keep it holy”** (Exodus 20:8), **and it is written there: “And Moses said to the people: Remember this day,** in which you came out from Egypt, out of the house of bondage, for by strength of hand the Lord brought you out from this place; there shall be no leaven eaten” (Exodus 13:3). **Just as there,** the mitzva of remembrance was commanded **on the very day** of the Exodus, **so too, here** the mitzva of remembrance was commanded **on the very day** of Shabbat. **Where Rabbi Yosei and the Sages disagree is with regard to the determination of the month,** meaning which day of the week was established as the New Moon. **Rabbi Yosei held: The New Moon was established on the first day of the week, and on the first day of the week He did not say anything to them due to the weariness caused by the journey. On the second day of the week, He said to them: “And you shall be to Me a kingdom of**

priests and a holy nation; these are the words that you shall speak to the children of Israel” (Exodus 19:6).

87a

On the third day of the week, God **said to them the mitzva of setting boundaries** around Mount Sinai. **On the fourth** day of the week, the husbands and wives **separated** from one another. **And the Rabbis hold: On the second day of the week the New Moon was established**, and **on the second day of the week** God **did not say anything to them due to the weariness** caused by **their journey**. **On the third** day of the week, God **said to them: “And you shall be to Me** a kingdom of priests and a holy nation; these are the words that you shall speak to the children of Israel” (Exodus 19:6). **On the fourth** day of the week, God **said to them the mitzva of setting boundaries** around Mount Sinai. **On the fifth** day of the week, the husbands and wives **separated** from one another. **The Gemara raises an objection:** Doesn’t the verse state: “And the Lord said to Moses: Go to the people **and sanctify them today and tomorrow** and let them wash their garments” (Exodus 19:10), indicating that the husbands and wives were separated for only two days? This is **difficult** according to the opinion of **Rabbi Yosei**, who said earlier that the separation was for three days.

The Gemara answers: **Rabbi Yosei** could have **said to you: Moses added one day** to the number of days that God commanded based **on his own perception**

וַיִּסְעוּ מֵרֶפְדִּים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינִי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד
הָהָר׃

Having journeyed from Rephidim, they entered the wilderness of Sinai and encamped in the wilderness. Israel encamped there in front of the mountain,

Rashi

AND THERE ISRAEL ENCAMPED as one man and with one mind — but all their other encampments were made in a murmuring spirit and in a spirit of dissension (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 19:2:10).

AND THERE ISRAEL ENCAMPED as one man and with one mind — but all their other encampments were made in a murmuring spirit and in a spirit of dissension (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 19:2:10).

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר
לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹגִיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

and Moses went up to God. The LORD called to him from the mountain, saying, “Thus shall you say to the house of Jacob and declare to the children of Israel:

(לְבֵית יַעֲקֹב. אֵלֹהֵי הַנָּשִׁים, תֹּאמַר לָהֶן בְּלִשׁוֹן רַכָּה (מכילתא

ג

(וְתֹגִיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. עֲנִשִׁין וְדִקְדֻקִּים פָּרַשׁ לְזִכְרֵם, דְּבָרִים הַקָּשִׁין כְּגִידִין (שבת פ"ז

Rabbeinu Bahyay

וצוה לדבר אל הנשים תחלה ללמדן מוסר ודרך ארץ ועוד כדי להמשיך לבן אל התורה והמצות ולומר להן ראשי פרקים מפני שאין דעתן מיושבת כאנשים, ועוד שהאשה הטובה היא סבה לתורה שהיא יכולה להמשיך את בנה לבית המדרש לפי שהיא מצוייה בבית והיא מרחמת עליו בכמה מיני געגועין כדי להמשיך אותו אחר למוד התורה מנעוריו וגם כי יזקין לא יסור ממנה, ולכך ראויה האשה להתפלל לשם יתברך בשעת הדלקת הנר של שבת שהיא מצוה מוטלת עליה שיתן לה ה' בנים מאירים בתורה, כי התפלה יותר נשמעת בשעת עשיית המצוה ובזכות נר שבת שהוא אור תזכה לבנים בעלי תורה הנקראת אור שנאמר (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור, וכן דרשו רז"ל האי מאן דרגיל בשרגי הויין ליה בנים תלמידי חכמים.

Rav Shimshon Rafael Hirsch

ומשה עלה אל האלקים – בעוד העם מקים את המחנה נגד ההר, עלה משה כשליח העם אל ה', לומר שהם מוכנים ומזומנים לקיים את הציווי "תעבדון את האלקים על ההר הזה" (לעיל ג, יב).

וכאשר משה היה עולה, קרא לו ה' מראש ההר: "כה תאמר" וגו'. במאמר הזה, גילה ה' את הרעיון הבסיסי של עבודת האלקים.

כה תאמר לבית יעקב – את הרעיון הבסיסי הזה חייבים לקרב אל ליבותיהם ושכלם של "בית יעקב" – דהיינו המשפחה, ובמיוחד הנשים, שהן הן עמודי התווך של חיי המשפחה.

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׁא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבֹא
אֶתְכֶם אֵלַי:

‘You have seen what I did to the Egyptians, how I bore
you on eagles’ wings and brought you to Me.

Where is to Me? Shadal: Israel. Ibn Ezra: Sinai.

וְעַתָּה אִם־שָׁמָעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה
מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ:

Now then, if you will obey Me faithfully and keep My
covenant, you shall be My treasured possession among all
the peoples. Indeed, all the earth is Mine,

R Dovid Tzvi Hoffmann

כלומר, אם אמנם אתם רוצים לעבדני כאשר אני מצווה, אני רוצה לקיים גם את ההבטחה
השניה – “ולקחתי אתכם לי לעם” (שמות ו:ז’).

R. Yosef Behor Shor

סגולה – לשון יוקר וחביבות, וכמו {ו}סגולת מלכים והמדינות (קהלת ב:ח’).

R. Hirsch

באשר ליחסינו עם ה’, מעמיד השם “סגולה” תנאי יסודי: שניעשה לקניינו **שלו**, רק שלו ולגמרי
שלו, ברמ”ח איברינו ושס”ה גידינו, בכל בחינות מהותנו ובכל שאיפותינו. על כל הווייתנו
ושאיפותינו להיות תלויות בו לבדו; ורק הוא – ולא כל כח אחר, ולא כל נמצא אחר – צריך לצור
את דרך חיינו ולתת את הכיוון למעשינו

Tur Perush Haaruch

והייתם לי סגולה וגוי כי לי כל הארץ – פי' כל הארץ שלי ובחרתי בכם ואתם לבדכם שלי ואיני מעמיד ומשליט בכם אלא אני לא כשאר האומות שממונים עליהם צבא השמים כענין שנאמר אשר חלק ה' אלהיך אותם לכל העמים ואתכם לקח ה' וגו':

Meshech Hochmah

Even when others worship G-d or G-d as chief G-d, we are still special.

בשביל שבאתם לידיעת האמת ולעבוד ה' שהוא לבדו המשגיח ומהוה כל ולא מסר שום כח לזר רק ה' אחד לבדו ולו לבדו ראוי להתפלל בשביל זה שאתם רואים כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם כו' וזה שאמר שתראו להיות מקושר להשם יתברך באופן שתהיו סגולתו עד כי מזה יבואו כל העמים להכיר השי"ת ויהי' לי כל הארץ שיגיעו מזה לידיעת האמת בה' ודו"ק היטב.

וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלַכַת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.' These are the words that you shall speak to the children of Israel."

Is this a status regarding themselves or vis a vis others?

Tur Perush Haaruch

ו**אתם תהיו לי ממלכת כהנים** – אלו זכו ישראל היו כולם כהנים גדולים ולע"ל תחזור להם שנא' ואתם כהני ה' תקראו.

Seforno

ו**אתם תהיו לי ממלכת כהנים** – אלו זכו ישראל היו כולם כהנים גדולים ולע"ל תחזור להם שנא' ואתם כהני ה' תקראו.

וגוי – ד' וגוי קדוש וגוי לא ידעוך אליך ירוצו ושנים בירמיה על חורבן הבית וגוי גרול יעור מירכתי ארץ וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ אם תהיו גוי קדוש גוי לא ידעוך אליך ירוצו, ואם לאו גוי גדול יעור.

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיֵּשֶׁם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה:

Moses came and summoned the elders of the people and put before them all that the LORD had commanded him.

וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה
אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:

All the people answered as one, saying, "All that the LORD has spoken we will do!" And Moses brought back the people's words to the LORD.

Covenental..

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ בְּעָבֹךְ הָעָנָן בְּעָבֹר וְשָׁמַע
הָעָם בְּדִבְרֵי עַמְּךָ וְגַם־בְּךָ יֶאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם
אֶל־יְהוָה:

And the LORD said to Moses, "I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after." Then Moses reported the people's words to the LORD,

Rashi

תשובה על דבר זה כבר שמעתי מהם שרצון לשמוע ממך, אינו דומה שומע מפי שליח לשומע
מפי המלך, רצוננו לראות את מלכנו.

He said to God: "I have heard from them a reply to this statement — that their desire is to hear the commandments from You and not from me. One who hears from the mouth of a messenger

is not the same (in the same position) as one who hears directly from the mouth of the King himself. It is our wish to see our King (cf. Mekhilta d'Rabbi Yishmael 19:9:2).

Midrash Lekach Tov

וכי מה אמר לו הקב"ה למשה לאמר לישראל, ומה דברו ישראל להגיד לפני הגבורה, ר' יוסי הגלילי אומר מצות הגבלה אמר להם, והם קבלו עליהם. ר' אלעזר בן פרטה אומר, אמר להם משה רבינו אם תקבלו עליכם עונשים בשמחה, הרי אתם מקבלים שכר, ואם לאו אתם מקבלים פורעניות, וקבלו עליהם עונשים בשמחה, לכך נאמר ויגד משה. רבי אומר אמרו לו רצוננו לשמוע מפי מלכנו, לא דומה שומע מפי הפרגוד, כשומע מפי המלך, לכך נאמר ויגד משה ד"א אמרו רצוננו לראות מלכנו, לא דומה שומע לרואה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדְּשָׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ
שִׁמְלֹתָם:

and the LORD said to Moses, "Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes.

R. Dovid T. Hofmann

לפי ראב"ע: "הנה הרחיב להם זמן להתקדש שאר זה היום ומחר. וטעם וקדשתם – שירחצו במים", כלומר תוך הימים הקרובים יטבלו כדי להיטהר. אך נכון יותר ביאורו של רמב"ן: "שיהיו קדושים, שלא יגשו אל אשה ואל כל טומאה, כי הנשמר מן הטומאה ייקרא מקודש..."

Rabbi Avraham ben HaRambam

וקדשתם – הטעם המכוון בקדושה זו קדושה פנימית על ידי הכנת הלב וחיצונית בשמירה מן הטומאה או ברחיצה לדעת בן עזרא ז"ל. ורמז לך אל הקדושה הפנימית מאמרו אחר זה בהכנה כדי לבאר פסוק זה "וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו", ובלא ספק כבר קדמה להם הקדושה החיצונית; וטעם הקדושה הפנימית טהרת הלבבות מזוהמת המחשבות שנאמר בהן ה' יודע מחשבות אדם כי המה הבל והתעסקותן בשלימות שהם עתידים לקבל כמו שאמר דוד ע"ה אשכילך בדרך תמים מתי תבוא אלי וזו היא ההתבודדות הפנימית ואפשר שיש שם דרכי

הנבואה שלא ידענו את פרטיהם וצוה (ה') יתעלה שתהיה ההכנה שני ימים לפי מה שידע בתחילה שבאותו הזמן תהיה הכנתם שלימה כדי להשיג מה ששיגו אליו ביום השלישי.

וְהָיוּ נִכְנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם
עַל־הַר סִינַי:

Let them be ready for the third day; for on the third day the LORD will come down, in the sight of all the people, on Mount Sinai.

Shadal: Surprise!

והכוונה (כדעת רבנו סעדיה גאון ואחרים) על מה שהיה קודם מתן תורה, משה ידבר והאלהים יעננו בקול {פסוק י"ט}, ואז הגיד משה לפניו תשובת העם, לומר שאין צורך לכך, כי אמנם לא ידע משה שכוונת האל להשמיע התורה לכל העם, ואז אמר לו ה' לך אל העם וקדשתם וכו' כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני, ובזה רמז לו כי ביאתו בעב הענן לא תהיה לתכלית הנזכרת בלבד, כלומר כדי שיאמינו במשה, אבל שרצה הקב"ה לזכות את ישראל לענין אחר גדול ונכבד מאד, שבעבורו ראוי שיתקדשו שני ימים, והוא שישמעו התורה מפיו ית'.

Malbim

כי מדרגה זו א"א בלא הכנה

Mamash nevuaH?? Is it really prophecy?

Malbim

ובאשר א"א שתהיה נבואה זו במדרגה גבוהה כמדרגת משה כי העם אין מוכנים למדרגה זו, וצריך שיהיה השפע האלהית ע"י מחיצות ומסכים ובאמצעות כח המדמה,

Seforno

והיו נכנים – שיהיה גם הגוף טהור ומוכן לנבואה, לא הנפש בלבד, וזה בהיות מדרגת הנבואה העתידה אז להם "פנים בפנים", בעוד היותם משתמשים בחושיהם. ולזה נאסרה האשה למשה מאז שהגיע לזאת המדרגה, שתהיה כל נבואתו מעת מתן תורה והלאה "פנים אל

פנים", כאמרו "לך אמר להם שובו לכם לאהליכם, ואתה פה עמד עמדי" (דברים ה':כ"ז-כ"ח), כמו שבארוהו רבותינו זכרונם לברכה.

Rambam vs. Sefat Emet

Sefat Emet

שפת אמת בראשית פרשת וירא תרנ"ו

פירוש שהקב"ה מתגלה בצורת צלם אדם ע"י הכנת האדם למטה. וכל בני ישראל מוכנים לזה כמ"ש לעתיד ונבאו בניכם ובנותיכם וכתוב אדם אתם קרוין אדם.

Moreh Nevuchim

Know that the true reality and quiddity of prophecy consist in it being an overflow overflowing from God, may He be cherished and honored, through the intermediation of the Active Intellect, toward the rational faculty in the first place and thereafter toward the imaginative faculty. This is the highest degree of man and the ultimate term of perfection that can exist for his species; and this state is the ultimate term of perfection for the imaginative faculty. (369)

Seeskan, K.

normal people lack? Can anyone become a prophet? Does God raise up prophets, or do people achieve this state on their own?

We saw that Maimonides thinks people's views on prophecy mirror their views on creation. Not surprisingly, he discusses three positions at *Guide* 2.32: two that represent extremes, one that represents a compromise. The extreme positions correspond to a natural and a supernatural account of prophetic illumination. The compromise position is, in effect, a modified version of naturalism. Since supernaturalism is the easiest to understand, we will take it up first.

According to the supernaturalist, prophecy is a miracle. As a free agent, God can confer the status of prophet on anyone He pleases. It makes no difference whether this individual is ignorant or intelligent, old or young, rich or poor. There is, then, no way to predict who will become a

1

וְהִגַּבְלֹתָ אֶת־הָעָם סָבִיב לְאֹמֶר הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם עֲלֹת בְּהָר וְנִגַּע בְּקִצְהוּ
כָּל־הַנִּגַּע בְּהָר מוֹת יוֹמָת׃

You shall set bounds for the people round about, saying,
'Beware of going up the mountain or touching the border
of it. Whoever touches the mountain shall be put to death:

Shem mishmuel

וכדמיון זה יש לומר במצות הגבלה ומצות פרישה, שמקודם היו צריכים לקבל עליהם עול מלכות שמים
דהיינו הגבלה, ובכח הקבלה הזאת נסתייעו לפרוק מהם כל שמץ פסולת כנ"ל, ובאו לעבוד פרישה, ועל
כן בציווי הגבלה קודמת אף שבעשיה פרישה קודמת, כמו שביציאת מצרים בציווי פסח קדים, אף
שבעשיה מילה קודמת. ומזה לימוד לכל אדם לקרב את עצמו מתחלה להשי"ת, על ידי שמבטל את דעתו

ורצונו ולא לעשות חשבונות רבים, וממילא יבא אחר כך לעזוב את הרע, כדמיון קבלת מצות הפסח ומצות הגבלה, ואחר כך באין למצות מילה ומצות פרישה כנ"ל, כענין שאומרים בהגדה, קדש, ואחר כך ורחץ... (שם תרע"ג)

לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֶל או־יָרֶה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בַּמִּשְׁךְ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בָהֶר:

no hand shall touch him, but he shall be either stoned or shot; beast or man, he shall not live.' When the ram's horn sounds a long blast, they may go up on the mountain."

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיַּכְבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם:

Moses came down from the mountain to the people and warned the people to stay pure, and they washed their clothes.

וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֵיוּ נְכִימִים לַשְּׁלִשִּׁת יָמִים אֶל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה:

And he said to the people, "Be ready for the third day: do not go near a woman."

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חָזַק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:

On the third day, as morning dawned, there was thunder, and lightning, and a dense cloud upon the mountain, and a very loud blast of the horn; and all the people who were in the camp trembled.

וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן-הַמַּחֲנֶה וַיִּתִּיצְבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר:

Moses led the people out of the camp toward God, and they took their places at the foot of the mountain.

וְהָר סִינַי עָשָׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עָשָׁנוֹ כְּעָשָׁן הַכֹּבֵשֶׁן וַיִּחַרְד כָּל-הָהָר מְאֹד:

Now Mount Sinai was all in smoke, for the LORD had come down upon it in fire; the smoke rose like the smoke of a kiln, and the whole mountain trembled violently.

וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל:

The blare of the horn grew louder and louder. As Moses spoke, God answered him in thunder.

וַיֵּרַד יְהוָה עַל-הָר סִינַי אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:

The LORD came down upon Mount Sinai, on the top of the mountain, and the LORD called Moses to the top of the mountain and Moses went up.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רַד הָעֵד בָּעַם פֶּן-יַהְרִסוּ אֶל-יְהוָה לְרֹאוֹת וְנָפְל מִמֶּנּוּ רַב:

The LORD said to Moses, “Go down, warn the people not to break through to the LORD to gaze, lest many of them perish.

וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה:

The priests also, who come near the LORD, must stay pure, lest the LORD break out against them.”

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָר סִינַי כִּי־אַתָּה הַעֲדַתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הִגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדְּשָׁתוּ:

But Moses said to the LORD, “The people cannot come up to Mount Sinai, for You warned us saying, ‘Set bounds about the mountain and sanctify it.’”

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ־יֵד וְעָלִיתָ אִתָּהּ וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהִרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרֹץ־בָּם:

So the LORD said to him, “Go down, and come back together with Aaron; but let not the priests or the people break through to come up to the LORD, lest He break out against them.”

(וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: (ו)

And Moses went down to the people and spoke to them.